

hverken børste hans Frakker pæne nok eller pudse hans Støvler tilstrækkeligt blanke, kørte han bort igen — altid med en Cigar i Munden og nye Handsker paa og en Blomst i Knaphullet. Han havde ogsaa et Par Gange ytret, at han vistnok saa' sig nødt til at flytte, og at han tænkte paa at leje sig en lille Lejlighed for at være mere ugenert.

Madam Olufsen begyndte at frygte for, at han for Alvor var kommen paa Afveje. Selv fortalte han, at han havde arvet, og gav en forrykt Historie tilbedste om den kongelige Fuldmægtig, som i den foregaaende Uge havde begaaet Selvmord, hvad der havde staaet saa meget om i Bladene. Men hun troede ikke længer paa hans Fortællinger. Desuden havde hun for nogen Tid siden haft Besøg af en gammel, smudsig Bondemand, der meget ængstelig havde forhørt sig hos hende om hans Forhold, og som tilsidst, da hun trængte ind paa ham, lod forstaa, at han havde forstrakt den unge Herre med et større Laan.

Per befandt sig i dette Øjeblik henne ved Frue Plads, paa det samme mørke Hjørne, hvor han for et Par Uger siden forgæves havde ventet paa Fru Engelhardt. Han havde om Eftermiddagen endelig modtaget det utaalmodigt ventede Brev, hvori hun tilstod ham det første Stævnemøde, idet hun samtidigt meddelte, at hendes Mand om